

ще ще да придобиеме отъ вордътъ похвала за нашето правоезжие. За да погубиме Кремуция Корда, по-наведъншъ ще да го приласкаем, ще да дадеме нему имането на шпионите, а послѣ ще да са придириме до Ангалите, и вордътъ ще да говори: „ето справедливостта на цезаря! за лжливото донесение противъ Кремуция той награди обиденниятъ, а за вината го наказа!“ — Азъ ща да са скрия задъ коврътъ, ати ще да играсъ мята роля. Въ отчаянието си Сатрий ще да каже нещо, кое-то азъ не трѣба да чувамъ.

(*Тиверий пише на сенатскиятъ приговоръ, послѣ са спрѣзъ зъбъ козура из. Селиз излиза и послѣ са върши съ нѣколко души сенатори; събѣтъ тѣхъ, Кремуций Кордъ, Пинарий Натта и Сатрий Секондъ.*)

II.

Единъ отъ сенаторите.

Римскиятъ сенатъ, като рѣши работата за осъдъ-
блечение величеството отъ гражданинътъ Сатрия Секонда,
до кояго работа сѫ приосновени гражданете Пинарий
Натта и сенаторътъ Фирмий, сенатътъ съ благоговѣнне
чѣка утвѣрдението на негово величество.

Сейнъ.

Господарътъ е болѣнъ и не може да ви види, отъ-
ци. Той е препоръчилъ мене, на своянъ вѣренъ слуга,
да ви предамъ приговорътъ. Его подписьтъ на неговата
свѧдѣниѧ рѣка. Трѣба да ви кажа, че законътъ *de Iesu
majestatis*, който е установенъ отъ сенатътъ и утвѣрденъ
отъ императорътъ, има такава цѣль, щото въ симиятъ за-